

Folkebevægelsen for Frie Fagforeninger har i sit majnummer lavet en ganske glimrende og oprigtig gennemgang af alle de valgannoncer, der har været i vinterens, efterårets og forårets løb fra fagbevægelser med et klart politisk sigte, nemlig at få en bestemt person eller en bestemt politisk retning valgt igennem. Det er midler, der er skaffet også fra de fagforeningsmedlemmer, der har valgt at indsende en kupon. Det er jo ikke bare noget, jeg står og siger, nej, det er noget, som SiD's hovedkasserer, Palle Sørensen, selv indrømmer til Folkebevægelsen for Frie Fagforeningers blad i september 1998.

Det her med en kupon er jo et utilstrækkeligt forsøg på at rette op på et grundlæggende forkert system. Vi ved alle, at fagforeninger bruger deres medlemmers penge til aktiviteter, som flertallet af de aktive bakker op. Hvis det nogen sinde har været en hemmelighed, ja, så er det da lysende klart efter den valgkamp, vi har været igennem, hvor fagforeninger, der har medlemmer med en bred politisk interesse, ensidigt gik ind med et hidtil uset millionbeløb.

Selv hvis man lavede endnu et kuponsystem, som også fjernede medlemmernes bidrag til fremtidige annoncekampagner, ville det ikke være nok til at komme ned til ondets rod, nemlig det forhold, at der kan være en grundlæggende uenighed mellem fagforeningernes medlemmer om både politiske spørgsmål og så sandelig også om faglige. Hvor ligger det rimelige i, at man som ansat tvinges til at bidrage til en forening, der arbejder i en retning, som man selv mener er den modsatte af den, man ønsker?

Også hvis vi kigger på arbejdsgiversiden findes der talrige eksempler på, at virksomheder chikaneres på grund af deres foreningsforhold. I øjeblikket finder der en konflikt sted i Vestjylland mellem en række maskinstationer, hvoraf nogle er medlemmer af Kristelig Arbejdsgiverforening og nogle af SiD. Det er ikke på grund af dårlige arbejdsvilkår, ikke på grund af for lav løn, ikke på grund af klager fra utilfredse ansatte, nej, den eneste grund overhovedet til konflikten er, at SiD ikke vil acceptere, at maskinstationerne ikke har en aftale med netop SiD, når de samtidig har ansatte, der er medlemmer af SiD.

De berørte parter sidder altså i en såkaldt no win-situation, hvor ingen af dem har noget at vinde. Ingen af de ansatte på maskinstationerne og ingen af maskinstationerne har noget som helst at vinde ved en overenskomst, ingen af

dem har ønsket den, men SiD forsøger nu gennem blokade at presse sin vilje igennem. Det hænger simpelt hen ikke sammen, og der er da heller ikke forståelse for det i udlandet og i de konventioner, som Danmark har ratificeret.

Jeg har nævnt den europæiske menneskerettighedskonventions § 11, som giver ret til fri deltagelse i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, og som i menneskerettighedsdomstolens nyeste fortolkning altså ikke giver plads til eksklusivaftaler. På samme vis har Danmark tiltrådt Europarådets Fællesskabspagt, hvor den kontrollerende ekspertkomité konkluderer, at pagtens art. 5 er overtrådt, så længe eksklusivaftaler er tilladt i den private sektor. Endvidere fastslår Fællesskabspagten, som Danmark og ti andre EU-lande vedtog i 1989, at enhver arbejdsgiver og arbejdstager har frihed til at melde sig ind i foreninger eller at undlade at gøre det, uden at det må komme dem personligt eller arbejdsmæssigt til skade.

Vi som forslagsstillere beder derfor i dag om, at den beslutning, som Danmark allerede har vedtaget, tages alvorligt, at man lever op til de demokratiske normer, der giver personer frihed til selv at bestemme deres foreningsforhold, og at man stopper alt for mange års systemtænkning og sætter mennesket i centrum. Vi ønsker ganske enkelt at sikre organisationsfriheden for alle og ikke kun for de stærke på arbejdsmarkedet.

Derfor er det da også et spørgsmål, som jeg glæder mig til at høre svaret på, hvad der sker, når en arbejdsløs anvises et arbejde, hvor der er eksklusivret, og så afviser det. Hr. Ole Vagn Christensen sagde jo netop, at ingen skulle tvinges ind i et sådant system. Men hvad sker der, når man nægter at modtage de arbejdstilbud, hvor der netop er eksklusivaftaler?

Til slut vil jeg gerne sige tak for debatten, især tak til CD for deres løfte om at støtte det her, når vi nu har fået sagen behandlet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Når vi kender resultaterne både af dommen i morgen og af de kommende domsafsigelser, må vi arbejde videre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Kristian Jensen var jo meget inde på de ting, som jeg også fremførte i min ordførertale, men han brugte lidt andre ord. Han lagde lidt andet ind i EU's sociale charter, og han lagde lidt andet ind i menneskerettighedskonventionen.